

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Кремена Ангелова,
Национална музикална академия “Проф. Панчо Владигеров”,
за дисертационния труд на Ангел Симитчиев
“Ембиънт музиката от периферията към центъра –
функция, типология и жанрови взаимодействия”
за присъждане на образователната и научна степен „доктор“
по научна специалност 05.08.02. Музикознание и музикално изкуство,
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство,
научен ръководител – проф. д. изк. Кристина Япова

Ангел Симитчиев завършва бакалавърска степен със специалност “Международни икономически отношения” в УНСС и е магистър по “Медийна композиция и електроакустична музика” от Национална музикална академия “Проф. Панчо Владигеров”. От 2013 г. преподава “Саунд арт” в Национална художествена академия; а от 2017 г. е докторант в Института за изследване на изкуствата към БАН.

Едновременно с това развива активна дейност като музикант (като част от българския букинг колектив и лейбъл за експериментална електронна музика Атек) и композитор на медийна музика за театър, съвременен танц, live пърформанси, видео инсталации, изложби, реклама, мода.

Автор е на музиката към “Видение“ (live electronics) пърформанс на Цвета Дойчева и Съпромат (2020); „Дръж се“ (music) съвременен танц, Цвета Дойчева (2020); „Натура морта“ (music) документален театър, Младен Алексиев (2018); „Хронолог“ (sound design), куклен театър, Езекиел Гарсия Ромеу (2018); “Displace” (sound design) видео инсталация, Калин Серапионов (2016); „Кръвожаден” (music), съвременен танц, Филип Миланов (2016); “Museum Of Less Ordinary” (music), изложба (2015) и мн.др.

Дисертационният труд на Ангел Симитчиев се състои от увод, 4 глави, заключение и библиография (с включени видеография и дискография) с общ обем от 142 страници. Трудът представлява цялостно и доста изчерпателно изследване на *ембиънт*, като се позовава на произведения и автори от всички периоди на развитието на жанра, а не само на най-значимите и известни такива.

Приносите на изследването са посочени в автореферата, който в изключително сбит вид (16 страници) успява да даде представа за качествата на цялостния текст. Пак там могат да се видят и четирите публикации по темата направени в периода 2020-2021 година.

Уводът прави кратък исторически преглед на жанра *ембиънт* и посочва целите, методологията и структурата на дисертацията. Посочено е и мястото на ембиънт музиката в България – все още като част от музикалния ъндърграунд, което обосновава и необходимостта от академично изследване по темата.

Първа глава проследява възникването и установяването на *ембиънт* като част от съвременната музикална действителност и търси причините за това в исторически и технологичен аспект. Авторът демонстрира широки познания в областта на музиката, изобразителното изкуство и технологиите, като в същото време разказва увлекателно и интересно. В тази глава е дадена ясна дефиниция на *ембиънт* като “атмосферична музика¹, която не следва музикалните канони за форма, структура, ритъм и хармония”, “пречупва представите за времето и съществува в свое собствено темпо”. Авторът набляга и на особено значимата роля на технологиите при създаването на ембиънт музиката, което от своя страна поставя специфични изисквания към композиторите в жанра.

¹ Бих препоръчала въведеният в тази глава термин “атмосферичен” да бъде заменен с “атмосферен” или “амбиентен”, които са езиково и професионално по-коректни.

Втора глава разглежда в детайли инструментариума на *ембиънт*, както и подходите за създаване на ембиънт музика от началото на жанра до днес. Авторът определя като “източници на звуков материал” не само характерните за жанра акустични и електронни инструменти и глас, но и включването на автентични теренни записи на различни атмосфери, звукови ефекти, създадени чрез звуков дизайн, както и художественото третиране на определени технологични, продукционни и изпълнителски похвати. В този контекст, отново е обърнато внимание на музикалния език на *ембиънт* и ролята на различните елементи на музиката в него – мелодия, хармония, ритъм, време. Подчертана е и ключовата роля на технологиите в процеса на създаване на творческия продукт.

Текстът е базиран на изследвания и анализ на обширна селекция от албуми, като основен източник на информация са коментарите на авторите, споделени в различни публикации.

Трета глава ориентира в разновидностите на жанра и неговото взаимодействие и влияние върху други жанрове. Информацията е изключително детайлна и описва задълбочено всички поджанрови и нишови разклонения на *ембиънт*, като ги характеризира не само като специфична звучност и въздействие, но и като следствие от субкултурната принадлежност на композиторите и техните индивидуални търсения. Разгледани са връзките на *ембиънт* с *мюзак*, *ню ейдж*, *природна музика* и *изи лисънинг*, както и взаимодействието му с *клубната музика*, *блек метала*, *джаза* и дори *кънтри музиката*.

И тук прави впечатление професионалната експертиза на автора в областта на различните жанрове, познаването на творческите стимули и творческия процес и ясно личи нескрития интерес към разглежданата тематика.

Заклучителната **четвърта глава** прави анализ на състоянието на жанра към момента и набелязва тенденции за развитието му. Коментирани са промените, които настъпват в жанра, поради развитието на технологиите, както и новите приложения на *ембиънт* в съвременните аудио-визуални изкуства, мобилните приложения, видеоигрите и дори като част от концертните и фестивалните прояви.

Трудът на Ангел Симитчиев е самостоятелно изследване с несъмнен принос към историята и теорията на музикалното изкуство. Впечатляващ е обемът на използваната литература, както и на аудио и видео ресурсите, които сами по себе си могат да послужат като отправна точка за нови изследвания по темата. Систематизирането и анализа на материалите и въвеждането им в текста позволява обстойно оглеждане на изследователския обект и верифицира заключенията на автора.

В заключение, поздравявам докторанта Ангел Симитчиев и научния му ръководител, проф. д. изк. Кристина Япова, за успешно завършения дисертационен труд и предлагам на уважаемото научно жури да присъди на Ангел Димитров Симитчиев образователната и научна степен „доктор“ в професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство“.

Проф. д-р Кремена Ангелова

26 август 2021